

разочарование, най-свирѣпи страдания щѣхъ да утровѣтъ живота му...

Никоѣ влюбенъ не си е поставялъ това питане. Ако си го поставяше — той не бѣ такъвъ.

Въ грамматиката на любовта нѣма въпросителни знакове.

При това, Радиното сърдце не бѣше свободно, и той знаеше това. Но той не видѣ това, и продължи да гори. Любовта е слѣпа.

Не залудо старото грѣцко искусство често изображава крилатиятъ ѣ богъ съ вързани очи.

Прѣвъ врѣмето, въ което Рада мислѣше Огнянова за убить, тя бѣше тѣѣ помазана отъ нещастieto си, щото нито се сѣти да помисли нѣщо върху рѣдкитѣ още посѣщения на студента; полека лека тѣ заставахъ по-чести както и случайнитѣ, (но нарочно дирени), срѣщи съ нея... Врѣмето се изминуваше, а това сѣ слѣдваше. Най-послѣ Рада съ свойственната си женска догадливостъ, заблѣжи неравнодушното отношение на студента къмъ нея. Всѣки пѣтъ признацитѣ на това новопородено чувство ставахъ по-явни, заедно съ нарастването му.

Отъ най-напрѣдъ Рада се очуди и смуги; послѣ се прѣстори, че нищо не сѣща. — кой знаѣ. — това даже погѣдличка приятно нейното самолюбие; и най-послѣ се стреснѣ отъ растящата сила на тая гореща привязанность. Но, свѣрлива, каквато бѣше, тя нѣма смѣлость да ѣ охлади грубо, или да затвори вратата на поклонника си, толкосъ деликатенъ, колкото и искрененъ.

Това ѣ обезоржаваше съсѣмъ.

Куражътъ за плѣсница мѣжахъ да ѣ даджтъ само хора, като Стефчова.

Рада незнаеше какво да стори.

И тя продължаваше да бѣде привѣтлива къмъ Кандова, като Бойчовъ приятель, още, като човѣкъ благороденъ. Тя мислѣше, горката, че съ това облекчава коп-